

NY KIRKEORDNING FOR DEN NORSK KIRKE

Høringssvar fra Frimodig Kirke.

Frimodig Kirke er et nettverk for ansatte og frivillige medarbeidere i Den Norske Kirke. Vi ønsker å benytte anledningen til å avgi høringssvar til utkastet til ny kirkeordning for Den norske kirke. Vi vil kommentere tre punkter:

1. Valgmenigheter
2. Soknebåndsløsning
3. Forholdet mellom Kirkemøtet og soknets myndighet i kirkens fremtidige struktur

1. Valgmenigheter - § 9

Fra Frimodig kirke sin side vil vi uttrykke glede over at Kirkerådet nå foreslår at dagens forsøksordning med valgmenigheter videreføres som en fast ordning.

Vi håper at det i seg selv å gjøre dette til en fast ordning kan bidra til flere slike etableringer i tiden som kommer. En ordning som siden innføringen i 2006 bare har gitt én menighet, Bymenigheten – Sandnes, kan neppe være en bærekraftig modell over tid. Vi mener derfor at det haster med å komme videre med å videreutvikle retningslinjer og rammebetingelser for slike menigheter.

Det utredningsarbeidet som Erling Birkedal nylig har gjennomført på oppdrag fra Kirkerådet for å få på plass en mer fleksibel og tidsriktig modell, er svært lovende. Det er derfor skuffende at meldinger tyder på at realitetsbehandlingen av nye retningslinjer trolig ikke kommer på plass i forbindelse med behandlingen av kirkeordningen på Kirkemøtet 2019. Vi er bekymret for signalet dette sender om rommet for reelt mangfold i Den norske kirke.

Dagens valgmenighetsordning mangler tilstrekkelig fleksibilitet for å være et godt rammeverk for nye grupper eller eksisterende forsamlinger som ønsker en formalisert relasjon til Den norske kirke. Vi tror en mangfoldig folkekirke noen steder trenger et supplement til det geografiske soknet for å rette seg mot andre målgrupper, det være seg migrantgrupper eller andre som søker et annerledes kulturelt uttrykk, eventuelt en noe annen teologisk profil, uten dermed å bryte med Den norske kirkes visjonsgrunnlag. Vi vil på det sterkeste henstille til Kirkerådet å sette fortgang i prosessen med å oppdatere valgmenighetsordningen og sørge for en realitetsbehandling av dette allerede på Kirkemøtet i 2019.

2. Soknebåndsløsning - § 13

I kirkeloven § 4 er det i dag biskopen som i særlige tilfeller og etter søknad fra vedkommende menighetsråd kan samtykke i at en person for et begrenset tidsrom gis stemmerett i et annet sokn enn det vedkommende er bosatt i.

Det er svært gledelig at Kirkerådet nå vil gjøre det enklere å overføre sitt medlemskap til en et annet sokn enn det vedkommende er bosatt i eller til en valgmenighet. Vi stiller samtidig spørsmål ved nødvendigheten av at dette må avgjøres av det menighetsrådet der vedkommende er bosatt. Det burde være tilstrekkelig at søknaden behandles administrativt i det enkelte geografiske sokn eller i valgmenigheten det søkes overføring til. Vi gjør for øvrig oppmerksom på at ved overføring fra

geografisk sokn til valgmenigheten Bymenigheten – Sandnes skjer overføringen i dag administrativt, på basis av skriftlig melding fra det enkelte kirkemedlem. Det behandles vanligvis ikke i menighetsråd dersom vanlige kriterier for medlemskap er til stede. Det samme gjelder den andre veien, når medlemmer i valgmenigheten har bedt om å bli overført tilbake til det geografiske soknet der de er bosatt. Vi ber derfor om en klargjøring av dette punktet i den nye kirkeordningen. Er det slik at et menighetsråd kan motsette seg et medlems ønske om overføring til en annen menighet?

3. Forholdet mellom soknets og Kirkemøtets myndighet i kirkens struktur -§ 13, § 15 og § 22

I den lutherske bekjennelsen defineres kirken som "forsamlingen av de hellige der evangeliet blir lært rent og sakramentene forvaltet rett" (CA 7). I utkastet fra Kirkerådet gis ikke menighetene en slik reell myndighet. Delegering av myndighet i en luthersk kirke bør skje fra menighetsnivået og oppover til andre organer der dette er tjenlig. Den nye kirkeordningen snur dette på hodet og legger avgjørende myndighet til Kirkemøtet som i begrenset grad delegerer myndighet nedover. Dette kommer blant annet tydelig frem i ordlyden i § 13: " Medlemmer av Den norske kirke blir betjent av kirkens ansatte i det soknet der de er medlemmer, og får likeledes tilbud om kirkens tjenester i gudstjenester og kirkelige handlinger i tråd med de liturgiske ordninger Kirkemøtet har fastsatt."

Dette blir enda tydeligere i § 15 og § 22 som avviker menighetsmøtets selvstendige myndighet innenfor dagens kirkeordning. Ordlyden i den tilsvarende paragraf 11 fra kirkeloven, der menighetsmøtet avgjør saker om innføring av ny liturgi, samsvarer med menighetens plikt og myndighet etter den lutherske bekjennelsen (CA28).

Dermed blir formuleringen "soknet er den grunnleggende enhet i Den norske kirke" uten reell betydning.

I dag gis det i en valgmenighet som Bymenigheten – Sandnes relativt stor grad av innflytelse til engasjerte lekfolk i menigheten over menighetens liv og framtid. Vi mener det er avgjørende for å møte den åndelige situasjonen framover at tilsvarende myndighet gis også til menighetsmøtet i et geografisk sokn.

11. des. 2018

Mvh Frimodig kirke

Svein Granerud, styreleder